

Full diocesà

17 de desembre del 2017

p5 –Recés Emmaús Dones: un camí cap al Senyor

p6 –Un patrimoni musical i popular: les nades

Sigues-ne part!

Càritas posa en marxa una campanya dirigida a tota la ciutadania per reforçar la base social i augmentar el compromís de col·laboradors amb els projectes de lluita contra la desigualtat social. Càritas Diocesana inicia la campanya «Sigues part de la solució contra la pobresa. Fes-te de Càritas!», que, a les portes de Nadal, vol interpel·lar les persones sobre la necessitat de ser part activa en la lluita contra l'empobriment que afecta el seu entorn més proper i on Càritas actua.

La campanya vol conscienciar la pròpia comunitat cristiana i la població en general sobre la necessitat d'impli-car-se en la lluita contra la desigualtat i cercar recursos econòmics i persones voluntàries per a participar en projectes i serveis. Es convida a fer-se voluntari en alguns dels projectes que actualment s'estan desenvolupant en el territori en camps com educació, la infància i l'adolescència, la gent gran o l'habitatge. També es convida a implicar-se en l'autogestió econòmica de Càritas fent-se soci de la institució o fent una aportació econòmica.

L'objectiu és treballar de forma activa en la construcció del bé comú treballant per empoderar la persona i denunciant les desigualtats socials i allò que les provoca. Per això es busquen actuacions d'assistència que ofereixen a les persones eines que generin autonomia.

«Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar...»

Diümenge III d'Advent / Cicle B

Lectura del llibre d'Isaïes

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Aclamo el Senyor ple de goig, la meua ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

(61, 1-2a. 10-11)

Salm responsorial

La meua ànima celebra el meu Déu.

(Lc 1, 46-48. 49-50. 53-54)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia, examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal.

(5, 16-24)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no sóc el Messies.» Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el sóc.» «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No.» Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Sóc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu el profeta Isaïes.» Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no

ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.» Això va passar a Bet-Ània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava. (1, 6-8. 19-28)

«El Senyor m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor»

Cridats a ser testimonis

Jean Hakolimana, prev.

La figura de Joan Baptista acompanya aquest temps d'Advent com una pantalla sobre la qual es projecta la imatge de quelcom present però alhora invisible. Tot al seu voltant convergia a fer-ne una figura misteriosa i intrigant. Per una banda, el ministeri profètic extingit des de feia cinc segles, en temps de l'exili babilònic del 587, tornava a tenir de nou un representant viu. Per l'altra, l'esperança messiànica arribava al seu paroxisme després de segles de gestació. Per això, la convicció que Joan fóra el Messies era molt estesa i forta. Joan no va tenir fàcil desfer-se d'aquesta percepció popular que tothom donava per certa. Tot i això, Joan va resistir a la temptació de promocionar-se a si mateix. *Ell no era la llum, venia només a donar-ne testimoni.* No s'avergonyeix de ser tan sols una veu que crida en el desert.

Com Joan Baptista, ens ha tocat de viure uns temps socialment i eclesialment de grans canvis, entre incerteses, decepcions i grans expectatives. La societat i la comunitat cristiana viuen en expectativa d'un nou ordre, els contorns del qual ens escapen a tots. El gran repte no és solament d'encertar amb noves intuïcions i enfocaments, sinó de liderar aquest temps d'expectatives messiàniques limitant-nos al nostre paper de testimonis. És a dir, reconèixer la nostra missió de fer present una realitat que sobrepassa de lluny la suma dels nostres esforços, inspiracions i encerts. Més enllà dels nostres esforços, no perdem de vista que és el Senyor el qui *farà germinar el benestar i la glòria.* Mentre esperem l'acompliment de tot això, procurem fer visible Aquell que ja és present enmig nostre.

La imatge

Joan predicava col·lectivament als grups que l'anaven a trobar al desert; però també es valia del diàleg personal, de tu a tu, allí on els individus parlen i s'escolten i responen, allí on miren de posar en comú llurs vides.

Podem pensar en el diàleg interpersonal; o també en el treball en grup, com ara la revisió de vida. El diàleg, una eina pastoral!

Sant Joan Baptista predicant (1562). Veronese

Lit. hores: Setmana III

18 dilluns

—La Mare de Déu de l'Esperança
Jeremies 23,5-8 / Salm 71 /
Mateu 1,18-24

19 dimarts

—Sant Nemesi, màrtir (S.III)
—Sant Darius, màrtir
—Sant Adjutori, abat
Jutges 13,2-7.24-25a / Salm 70 /
Lluc 1,5-25

20 dimecres

—Sant Domènec de Silos, abat
(1000-1073)
Isaïes 7,10-14 / Salm 23 / Lluc 1,26-38

21 dijous

—Sant Pere Canisi, prevere i doctor
(1521-1597)
—Sant Demetri, màrtir (†306)
Càntic 2,8-14 / Salm 32 / Lluc 1,39-45

22 divendres

—Sant Flavià, màrtir (†362)
—Santa Francesca Xavier Cabrini,
verge (1850-1917)
1 Samuel 1,24-28 / Salm 1 Samuel
2.1.4-5.6-7 / Lluc 1,46-56

23 dissabte

—Sant Joan de Kety, prevere
(1390-1473)
—Sant Llibert, papa (†366)
Malaquies 3,1-4.23-24 / Salm 24 /
Lluc 1,57-66

24 diumenge IV d'Advent / Cicle B

—Sant Delfí, bisbe (†404)
—Santa Adela, religiosa (†c.730)
2 Samuel 7,1-5.8b-12.14a.16 / Salm
88 / Romans 16.25-27 / Lluc 1,26-38

Festivitat de la Puríssima a la parròquia de Tàrrega

Josep Castellà

El dia 8 de desembre, festa de la Puríssima, la parròquia de Tàrrega, seguint una tradició de fa uns quants anys, convidà la feligresia targarina a felicitar la Mare de Déu d'una manera ben original i simpàtica.

L'eucaristia fou presidida pel rector, Josep Maria Vilaseca, acompanyat del diaca Joan Novell, amb la presència dels diversos grups de nens i nenes de la catequesi parroquial acompanyats dels respectius catequistes, membres del Catesplai i de nombrosos fidels que acudiren el temple parroquial.

Acabada la missa es repartiren dos-cents cinquanta globus a tots els infants i als fidels que hi participaren. Cada globus contenia una targeta de felicitació i una pregària a la Mare de Déu que els nens i nenes havien preparat en les sessions de catequesi.

Tots aplegats, davant la façana principal de Santa Maria de l'Alba, un cop resada una avemària i aixecat el quadre de la Puríssima, deixaren anar conjuntament tots els globus, que s'enlairaren ràpidament cap al cel.

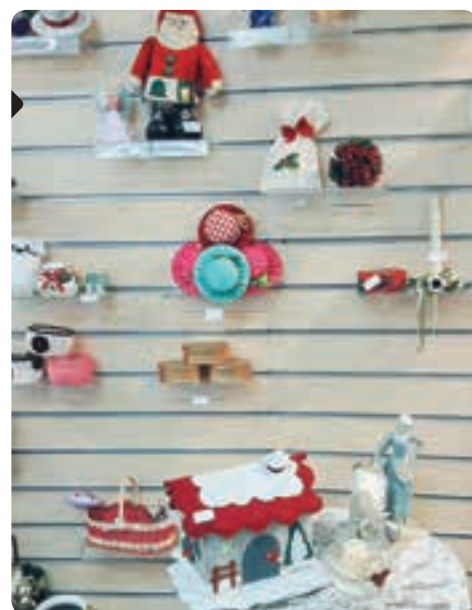
Botiga solidària de Mans Unides de Berga

Des del dia 25 de novembre ja es pot visitar la botiga solidària de Mans Unides de Berga, on es poden trobar regals per a aquestes festes.

Els donatius són per a finançar els projectes de desenvolupament de Mans Unides en països on la pobresa priva les persones de poder viure dignament.

La botiga està ubicada al carrer Major (carrer Ciutat) i restarà oberta fins al dia 13 de gener, amb els horaris següents:

- Matins, de 10 a 2/4 de 2, i tardes, de 5 a 8.
- Diumenges al matí, d'11 a 2/4 de 2.
- Dilluns matí, tancat.

Recés d'Emmaús Dones: un camí cap al Senyor

El cap de setmana de l'1 al 3 de desembre va tenir lloc al Seminari de Solsona el recés d'Emmaús Dones amb una participació d'una trentena de persones de diferents llocs de la diòcesi i de fora, juntament amb un equip organitzador d'una vintena de servidores i el consiliari d'enguany, Mn. Abel Trulls.

Durant el recés hi va haver xerrades, pregària, temps per compartir en grup, música i testimonis de fe de persones laiques. Tot en un ambient de germanor i acolliment, on cadascú va tenir un trobament personal amb el Senyor.

El recés de dones va començar el divendres al vespre i va acabar amb una missa el diumenge a la tarda, on s'afegiren les famílies i amics de les participants, presidida pel bisbe Xavier.

Un any més, ha estat un recés molt viscut i molt participat, on totes s'han sentit acompanyades, acollides i estimades. I el grup de servidores ha servit amb molta il·lusió i molt d'amor. Aquest recés de dones és ja el quart que s'organitza a la nostra diòcesi, i aquest cap de setmana –del 15 al 17 de desembre– s'està duent a terme el dels homes.

«The Fishermen»: regals cristians i evangelitzadors

«The Fishermen» és un projecte iniciat fa uns quants anys per un matrimoni catòlic motivat a evangelitzar a través de productes en els quals Déu és el protagonista.

Conscients que la missió de tot cristià és l'evangelització, han escollit alguns objectes decoratius i de regal amb missatges de fe, amb missatges cristians: des de citacions bíbliques, passant per frases nadalenes, fins a missatges que mostren l'amor de Déu.

Les comandes es fan a través de la web www.thefishermen.es i les frases tant poden ser en català com en castellà: espelmes, postals, tasses de ceràmica, quadres, coixins, regals de comunió, etc. Regals senzills i accessibles a tothom.

«Somriu! No hi ha tempesta en la teva vida que Déu no pugui calmar.»

Un patrimoni musical i popular: les nadales

Redacció

Les nadales són cançons que fan referència als dies de Nadal. Segons Joan Amades, el cançoner nadalenc és un dels més extensos del repertori de cançó popular catalana. Algunes de les melodies més antigues ja són documentades en el segle XV. Probablement l'origen de les nadales es troba en les representacions que els pastors feien antigament als portals de les esglésies durant la nit de Nadal i ens parlen de l'alegria del naixement del fill de Déu, lloen la maternitat de la Verge, l'anunciació de l'àngel als pastors i el camí que fan aquests per anar a veure l'Infant Jesús (segons l'Evangeli de sant Lluç).

Una de les més cantades a casa nostra, el «Fum, fum, fum» va ser recollida per Joaquim Pecanins, que l'havia escoltada —durant els primers anys del segle XX— a l'església de Prats de Lluçanès. D'altra banda, «El cant dels ocells», que originàriament era una nadala, ha acabat convertint-se en una melodia internacionalitzada per Pau Casals.

Les nadales són un gènere que es manté molt viu i sovint n'apareixen de noves gràcies a tota mena d'agrupacions musicals d'estils ben diversos. Se'n canten en concerts corals, en les escoles i en l'àmbit familiar davant el pessebre.

Premis Bravo de Comunicació 2017

El jurat designat per la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació ha atorgat els Premis «Bravo» als següents comunicadors pel seu servei a la dignitat de l'home, els drets humans i els valors evangèlics:

Especial: Julián del Olmo.

Prensa: Antonio Pampliega.

Ràdio: Pepe Domingo Castaño (COPE).

Televisió: Sergio Martín (TVE).

Internet: Aleteia.

Cine: Pel·lícula «Converso».

Publicitat: Campanya «Con los abuelos somos + familia».

Música: Íñigo Pirfano, pel projecte musical i solidari «A kiss for all the world».

Treball diocesà: la cobertura informativa dels anys jubilaris de Sto. Toribio de Liébana i Caravaca de la Cruz.

Els orígens catòlics del vot femení (I)

Javier Lozano

Enguany s'han complert cent anys d'un fet important que obriria el camí al vot femení i que tenia un catòlic com a protagonista. En 1917 a Itàlia, l'ara servent de Déu, Luigi Sturzo, curiosament un sacerdot, ja escrivia a favor del vot femení quan ningú no ho feia.

Les tesis de Sturzo comptaven amb el suport de la Santa Seu, que mai no va contradir Sturzo i sí que va realitzar gestos que recolzaven la participació de la dona en la vida política. I això no ho diu cap papa o bisbe, sinó una de les mares del feminisme, Simone de Beauvoir.

Aquesta escriptora i filòsofa existen-

cialista, que va ser parella de Jean-Paul Sartre, deia en la seva coneguda obra *El segon sexe*: «Al feminisme revolucionari s'ha afegit un feminisme cristià: Benet XV, en 1919, es va pronunciar a favor del vot a les dones; monsenyor Baudrillart i el pare Sertillanges fan una fervorosa campanya en aquest sentit.»

La crida de Benet XV, en un discurs el 22 d'octubre de 1919 a la Unió de Dones Catòliques Italianes, a la participació política activa dels catòlics, també de les dones, va animar l'organització d'associacions feministes catòliques i va legitimar el recurs al vot femení per part d'aquests sectors.

Luigi Sturzo

El llibre

Imatges del Camerun. Veus del món.

Ramon Bufí i Ester Busquets

Aquest llibre, fet per Ramon Bufí i Ester Busquets, neix de l'experiència d'agermanament d'alguns pobles de Catalunya amb altres del Camerun.

Una experiència promoguda per l'ONG catalana «Agermanament sense fronteres». El contacte freqüent amb el Camerun els ha portat a publicar un àlbum de 50 fotografies d'aquest país africà i 100 pensaments, espigolats en la cultura africana i en la cultura d'arreu del món, per tal de convidar el lector a reflexionar sobre aspectes importants de la vida que, al llarg dels segles, han interessat a la humanitat.

Establint ponts entre les cultures volen convidar el lector a deixar-se impactar per unes imatges, però, alhora, volen ajudar-lo a descobrir el poder, la força, la saviesa que hi ha darrere de tantes veus africanes i d'arreu del món.

Preu: 15 euros.

Acolliment dels divorciats (II)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Inauguro la reproducció i l'explicació dels criteris diocesans per a l'acolliment pastoral dels divorciats en nova unió civil, a la llum del capítol VIII de l'Amoris Laetitia. El text és mig en castellà i mig en català per a mostrar allò manllevat directament dels bisbes de la regió de Buenos Aires i allò que és collita pròpia. A la pàgina web trobareu tant el text íntegre d'aquests criteris com el text del capítol VIII del document papal. També us invito a que per una major compressió d'aquestes glosses, les conserveu i, un cop conclosa la sèrie, les llegiu i estudeu totes seguides.

En primer lugar recordamos que no conviene hablar de "permisos" para acceder a los sacramentos, sino de un proceso de discernimiento acompañado por un pastor. Es un discernimiento "personal y pastoral" (AL 300).

El Papa no ha canviat les normes canòniques sobre l'accés als sacraments per part de les persones divorciades tornades "a casar". Tampoc atorga als preveres o al bisbe la facultat de donar permisos particulars. El Papa anima a fer un procés de discerniment personal i pastoral. Això no pot consistir només en una conversa en la qual el pastor té coneixement de la història i les circumstàncies de la persona divorciada en nova unió civil, arran de la qual dóna o no dóna permís per a combregar. Aquest procés inclou un seguit d'elements que porten el fidel a una comprensió més profunda de tot allò implicat en la seva situació cristiana i les seves conseqüències.

En este camino, el pastor debería acentuar el anuncio fundamental, el kerygma, que estimule o renueve el encuentro personal con Jesucristo vivo (AL 58).

El primer element d'aquest procés d'acompanyament és que el fidel que es troba en aquesta situació passi del dile-

ma moral a un camí de recerca i seguiment del Senyor. El pastor, conscient que la norma moral difícilment és accessible a qui no coneix personalment al Senyor, ha d'anunciar el querigma des de la situació concreta de la persona. Aquest anunci persegueix suscitar l'encontre personal amb Jesús que ho canvia tot. És impossible fer el procés de discerniment que proposa el Papa des d'una simple anàlisi moral de la situació particular de la persona.

“El primer element d'aquest procés d'acompanyament és que el fidel que es troba en aquesta situació passi del dilema moral a un camí de recerca i seguiment del Senyor”

La meva experiència m'ha demostrat que quan un fidel que es troba en aquesta situació s'obre a un camí de renovació o aprofundiment de la vida cristiana, desapareix l'angoixa del combregar. S'adona que l'acolliment i la pertinença eclesial no es redueix simplement a la recepció dels sacraments.

Més encara, pren consciència que la comunió eucarística en la seva actual situació de fe ni alimenta ni transforma la seva vida. A més, rep la gràcia de la paciència per a descobrir tot el que està en joc: el seu passat, el seu present, l'autenticitat de les seves relacions, també amb Déu nostre Senyor. Fins i tot, es meravella que el cristianisme no sigui simplement una moral sinó una experiència centrada en una relació personal amb Déu que informa totes les dimensions de la vida.

Quin bé pot fer un plantejament així i quin mal, la simple o pura recerca d'un "permís"!

